

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 21 maja 2021 r.

DIH-2.707.13.2021.CS

DECYZJA DIH-2 NR 59/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 35 a pkt 9 lit. b, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706)

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcę Krzysztofa Samoraja prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą KRZYSZTOF SAMORAJ „U KRZYŚKA” w Mrągowie – od decyzji Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 17 lutego 2021 r. (sygnatura KNR.8361.40.2020.GM), wymierzającej Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za wystawienie świadectwa jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z 16 marca 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie – reprezentowanego przez pełnomocnika - przedsiębiorcy (...) (dalej także: „Przedsiębiorca” lub „Strona”) wraz z aktami sprawy.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 26 sierpnia 2020 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie węgla przy (...), inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań

ze zwału o wielkości 12 ton próbki węgla kamiennego groszek, tj. próbkę paliwa stałego nr 0354/20/3859 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4175/20/3859 w ilości 40,45 kg próbka paliwa stałego i 40,85 kg próbka kontrolna paliwa stałego groszek, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 0019. Dla pobranego do badań paliwa stałego groszek Przedsiębiorca przedstawił świadectwo jakości nr 1/Groszek/2020 z 4 sierpnia 2020 r. Następnie inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali próbkę węgla kamiennego nr 0354/20/3859 i próbkę kontrolną nr 4175/20/3859 do niezależnego akredytowanego laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie, według protokołu przyjęcia próbek paliw stałych do badania nr 99/332/16/2020 z 26 sierpnia 2020 r. wraz ze świadectwem jakości paliwa stałego nr 1/Groszek/2020 z 4 sierpnia 2020 r.

Badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych FM/332/16/2020 z 4 września 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 sierpnia 2020 r. węgiel kamienny groszek (o nr próbki 0354/20/3859) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w § 2 rozporządzenia Ministra Energii z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 1/Groszek/2020 z 4 sierpnia 2020 r.) z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 11,4%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 9,1% .

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0354/20/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego pobranej 26 sierpnia 2020 r., o nr 4175/20/3859 zostało przeprowadzone z urzędu, zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (j.t. Dz. U. z 2021 r. poz. 133), dalej: „ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw”, przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4175/20/3859, po uwzględnieniu odchylenia które zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych FM/332/16A/2020 z 9 września 2020 r.) w zakresie zawyżonego parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 11,8%, przy

wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 9,1% .

W związku z wynikami badań laboratoryjnych Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że badany węgiel kamienny groszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę w świadectwie jakości paliwa stałego nr 1/Groszek/2020 z 4 sierpnia 2020 r.

Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, pismem z 17 września 2020 r. poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań laboratoryjnych próbek węgla kamiennego groszek oraz przekazał Stronie egzemplarze sprawozdania z badań laboratoryjnych FM/332/16/2020 z 4 września 2020 r. i sprawozdania z badań laboratoryjnych FM/332/16A/2020 z 9 września 2020 r.

Pismem z 18 września 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Ponadto Strona została wezwana do przekazania informacji o wielkości obrotów dotyczących paliw stałych lub wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Strona ustanowiła pełnomocnika 23 września 2020 r.

W piśmie z 25 września 2020 r. pełnomocnik Strony ustosunkował się do zawiadomienia o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego i przekazał oświadczenie Przedsiębiorcy dotyczące wartości paliw stałych wprowadzonych do obrotu w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli oraz pełnomocnictwo. Pismo to wpłynęło do Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie 28 września 2020 r.

Pismem z 28 września 2020 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o zakończeniu postępowania administracyjnego i zamiarze wydania decyzji do 18 października 2020 r. oraz poinformował Stronę, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Decyzją Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 października 2020 r. nr KNR.8361.40.2020.GM, wymierzono Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za wystawienie świadectwa jakości paliw stałych, w którym wartości parametrów paliwa stałego były niezgodne ze stanem faktycznym.

Pełnomocnik Przedsiębiorcy pismem z 26 października 2020 r. odwołał się od ww. decyzji i wniósł o jej uchylenie, podnosząc zarzuty naruszenia przepisu art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz przepisów art. 10 § 1, art. 40 § 2, art. 77 § 1, art. 78 oraz art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Pismem z 6 listopada 2020 r. (sygnatura DIH.2.709.70.2020) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 20 listopada 2020 r. wniosła o uzupełnienie postępowania dowodowego o przesłuchanie Przedsiębiorcy i wskazanych pracowników składu węgla, na okoliczność poboru próbek w trakcie kontroli przeprowadzonej 26 sierpnia 2020 r.

Decyzją DIH-2 Nr 183/2020 z 3 grudnia 2020 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uchylił w całości zaskarżoną decyzję Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 8 października 2020 r. nr KNR.8361.40.2020.GM i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

Pismem z 4 stycznia 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Pismem z 21 stycznia 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił pełnomocnika Przedsiębiorcy o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości

paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Strona nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Pismem z 10 lutego 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił pełnomocnika Przedsiębiorcy o zakończeniu postępowania administracyjnego.

Decyzją z 17 lutego 2021 r. nr KNR.8361.40.2020.GM, Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za wystawienie świadectwa jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym.

Od powyższej decyzji Strona odwołała się pismem z 8 marca 2021 r., wnosząc o jej uchylenie w całości. W ocenie Przedsiębiorcy zaskarżona decyzja naruszyła przepisy art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz art. 10 § 1, art. 77 § 1, art. 78 i art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Przy piśmie z 16 marca 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał ww. odwołanie do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Pismem z 30 marca 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Strona skorzystała z przysługującego jej prawa i w piśmie z 19 kwietnia 2021 r. wniosła o przesłuchanie Przedsiębiorcy i wskazanych pracowników składu węgla, na okoliczność poboru próbek w trakcie kontroli przeprowadzonej 26 sierpnia 2020 r.

Postanowieniem z 23 kwietnia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin zakończenia niniejszego postępowania do 24 maja 2021 r.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ

odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a, b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany jest w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie z art. 6d pkt 6 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw świadectwo jakości zawiera wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawione świadectwo jakości, określonych w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych.

Z powołanych wyżej przepisów, wynika, iż przedsiębiorcy są obowiązani do wystawiania dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych oraz wskazania wartości parametrów paliwa stałego, zwanego świadectwem jakości – wprowadzając je do obrotu oraz wskazanie w nim wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości. Wystawienie świadectwa jakości, w którym wartości parametrów jakościowych są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

W niniejszym postępowaniu, badanie laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (sprawozdanie z badań laboratoryjnych FM/332/16/2020 z 4 września 2020 r.) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 26 sierpnia 2020 r. węgiel kamienny groszek (o nr próbki 0354/20/3859) po uwzględnieniu odchylenia, które zostało określone w § 2 rozporządzenia Ministra Energii

z 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), zwanego dalej: „rozporządzeniem” nie spełniał wymagań jakościowych określonych w świadectwie jakości paliw stałych wystawionym przez Stronę (nr 1/Groszek/2020 z 4 sierpnia 2020 r.) z uwagi na zawyżony parametr zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 11,4%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 9,1% .

Ponieważ badanie ww. próbki paliwa stałego nr 0354/20/3859 wykazało niezgodność z parametrami wskazanymi w świadectwie jakości wystawionym przez Przedsiębiorcę, badanie próbki kontrolnej paliwa stałego pobranej 26 sierpnia 2020 r., o nr 4175/20/3859 zostało przeprowadzone z urzędu zgodnie z art. 22 ust. 7a pkt 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw przez akredytowane, niezależne laboratorium tj. Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie. Badanie próbki kontrolnej nr 4175/20/3859, po uwzględnieniu odchylenia które zostało określone w § 2 rozporządzenia, potwierdziło niespełnienie wymagań jakościowych określonych w wystawionym przez Stronę świadectwie jakości badanego paliwa stałego (sprawozdanie z badań laboratoryjnych FM/332/16A/2020 z 9 września 2020 r.) w zakresie zawyżonego parametru zawartość wilgoci całkowitej, którego wynik badania wyniósł 11,8%, przy wymaganiach jakościowych zadeklarowanych przez Stronę w świadectwie jakości paliw stałych dla zawartości wilgoci całkowitej 9,1% .

W związku z wynikami badań laboratoryjnych Warmińsko-Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie stwierdził, że badany węgiel kamienny groszek jest niezgodny z parametrami wskazanymi w wystawionym przez Stronę w świadectwie jakości paliwa stałego nr 1/Groszek/2020 z 4 sierpnia 2020 r.

Z treści art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że podmiot wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów są niezgodne ze stanem faktycznym podlega karze pieniężnej. Zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Dlatego też ustawodawca w art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw na przedsiębiorcę wprowadzającego do obrotu paliwa stałe nałożył obowiązek wystawienia w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego dokumentu potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy,

zwany „świadectwem jakości”. Zakres przedmiotowy świadectwa jakości zdefiniowany został w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Zgodnie z art. 6d pkt 6 przedsiębiorca wprowadzający paliwa stałe do obrotu ma obowiązek w świadectwie jakości wskazać wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2., czyli te zgodne ze stanem faktycznym.

Istota zatem omawianych tu regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw sprowadza się do ochrony konsumenta, przed zakupem paliwa stałego, którego parametry jakościowe są gorsze, niżli deklarowane przez sprzedawcę w świadectwie jakości, a zatem odbiegające w sposób niekorzystny dla tego konsumenta od parametrów wskazanych przez sprzedawcę w świadectwie jakości. Celem Ustawodawcy jest doprowadzenie do stanu, w którym przedsiębiorcy wprowadzający do obrotu paliwa węglowe będą wprowadzali do sektora komunalno-bytowego produkty o jak najwyższej jakości. Jedną z najważniejszych części systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest rozporządzenie w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, ponieważ określa wymagania jakościowe dla paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, czyli przez podmioty tworzące sektor komunalno-bytowy. Świadectwa jakości paliw stałych są dodatkowym elementem systemu monitorowania i kontrolowania, który ma na celu zwiększenie świadomości zarówno klientów jak i podmiotów wprowadzających do obrotu paliwa stałe w kwestii jakości tych paliw. Świadectwo jakości paliw stałych pozwala nabywcy dokonać wyboru pomiędzy paliwem stałym dopuszczonym do użycia w gospodarstwach domowych lub w instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, tj. spełniającym podstawowe wymagania określone w rozporządzeniu w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych, a paliwem lepszym jakościowo.

Mając na uwadze powyższe organ odwoławczy stwierdził, że ustalenie Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, że w tej sprawie ziściła się przesłanka, o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. b znajduje potwierdzenie w ustalonym stanie faktycznym, a w konsekwencji zarzut naruszenia omawianego przepisu, należy uznać za niezasadny.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzanej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ I instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Ponieważ ustalona wartość wprowadzanych do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli paliw stałych nie przekroczyła kwoty 200 000 zł, Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na stronę kary w wysokości 10 000 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że była to pierwsza kontrola dotycząca przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10 000 zł, czyli w dolnej granicy zakresu przewidzianego przez ustawę za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutów naruszenia przepisów art. 10 § 1, art. 77 § 1, art. 78 i art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Na wstępie należy odnieść się do zarzutu naruszenia przepisu art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Stan faktyczny w tym zakresie, przedstawia się w sposób następujący. Pismem z 21 stycznia 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił pełnomocnika Przedsiębiorcy o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt. 1, w związku z art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego - ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Pismo to doręczono pełnomocnikowi 2 lutego 2021 r.

Pismem z 10 lutego 2021 r. Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił pełnomocnika Przedsiębiorcy o zakończeniu postępowania administracyjnego. Pismo to doręczono pełnomocnikowi 24 lutego 2021 r.

Decyzją z 17 lutego 2021 r. nr KNR.8361.40.2020.GM, Warmińsko - Mazurski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, wymierzył Przedsiębiorcy karę pieniężną w wysokości 10 000 zł za wystawienie świadectwa jakości, w którym wartość parametru paliwa stałego była niezgodna ze stanem faktycznym. Decyzję doręczono pełnomocnikowi 24 lutego 2021 r.

Mając na względzie powyższy stan faktyczny, należy stwierdzić, iż zawiadomienie o wszczęciu postępowania doręczono pełnomocnikowi Przedsiębiorcy 2 lutego 2021 r., zaś zawiadomienie o zakończeniu postępowania wydano 10 lutego 2021 r., a decyzję 17 lutego 2021 r. Pomiędzy doręczeniem zawiadomienia o wszczęciu postępowania, a kolejnymi działaniami organu I instancji upłynęło odpowiedni 8 i 15 dni. Strona miała zatem możliwość wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych, jednakże ze Swoich uprawnień nie skorzystała. W tym miejscu wypada także dodać, iż wbrew twierdzeniom pełnomocnika Przedsiębiorcy, zawiadomienie o zakończeniu postępowania nosi datę 10 lutego 2021 r. Faktem jest natomiast, że datę tą umieszczono (przy pomocy stempla) dość niefortunnie w tzw. „główce” pisma i mogła ona zostać niezauważona.

Podsumowując powyższe, Strona została prawidłowo poinformowana o możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych. Miała również czas na skorzystanie ze Swoich uprawnień, jednakże tego nie uczyniła. W tym miejscu wypada także dodać, że Organ wypełniając obowiązek określony w art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, nie może żądać od strony deklaracji, czy strona skorzysta z uprawnienia w nim określonego, czy też nie i wyczekiwać na deklaracje strony w powyższym zakresie (por. wyrok WSA Kraków z 07.06.2018, sygn. III SA/Kr 280/18).

W kontekście powyższego, zarzut naruszenia przepisu art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego należy uznać za niezasadny. Nie jest to zresztą jedyny powód, dla którego Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podziela stanowiska Strony w zakresie naruszenia omawianego przepisu. W orzecznictwie sądowym istnieje bowiem ugruntowany pogląd, iż zarzut naruszenia przepisu art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego może odnieść skutek wówczas, gdy stawiająca go strona wykaże, że zarzucane uchybienie uniemożliwiło jej dokonanie konkretnych czynności procesowych. Na stronie stawiającej zarzut spoczywa zatem ciężar wykazania istnienia związku przyczynowego między naruszeniem przepisów postępowania, a wynikiem sprawy (tak m.in.

wyrok NSA z 2 lutego 2011 r., I OSK 575/10, LEX nr 1070853, wyrok NSA z 12 października 2010 r., II OSK 1279/09, LEX nr 746442, wyrok WSA w Warszawie z 13 kwietnia 2011 r., LEX nr 996668, wyrok WSA w Rzeszowie z 25 listopada 2010 r., II SA/Rz 928/10, LEX nr 754715). W sytuacji postawienia zarzutu naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, koniecznym jest podanie, jakiej konkretnie czynności procesowej strona nie mogła dokonać, jakiego dowodu w sprawie nie mogła przedstawić i jaki wpływ stwierdzone uchybienie mogło mieć na wynik sprawy. Dopiero wykazanie, że naruszenie przez organ zasady czynnego udziału strony w postępowaniu, poprzez niezawiadomienie jej o zgromadzeniu materiału dowodowego i możliwości zapoznania się z tym materiałem oraz o możliwości składania wniosków dowodowych, uniemożliwiło stronie podjęcie konkretnej czynności procesowej, daje podstawę do przyjęcia, że doszło do mogącego mieć wpływ na wynik sprawy naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego (por. wyrok NSA z 17.05.2018 r., sygn. I OSK 1359/16). W niniejszym postępowaniu pełnomocnik Strony, stawiając zarzut naruszenia omawianego przepisu ograniczył się do stwierdzenia, że działania organu stoją w oczywistej sprzeczności z art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Jak już wykazano powyżej organ I instancji w pełni respektował postanowienia omawianego przepisu, nie mając jakiegokolwiek wpływu na fakt, że Strona nie skorzystała z przysługujących Jej praw. Pełnomocnik Przedsiębiorcy w treści odwołania nie wskazał jakiegokolwiek czynności procesowej, której Strona nie mogła dokonać, dowodu którego nie mogła przedstawić ani też wpływu rzekomego uchybienia na wynik sprawy.

Podsumowując powyższe, należy stwierdzić, iż Strona została prawidłowo poinformowana o możliwość wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych i miała czas na skorzystanie ze Swoich uprawnień przed wydaniem zaskarżonej decyzji, jednakże tego nie uczyniła. Pełnomocnik Strony stawiając zarzutu naruszenia art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, nie wskazał jakiegokolwiek czynności procesowej, której Strona nie mogła dokonać, dowodu którego nie mogła przedstawić ani też wpływu rzekomego uchybienia na wynik sprawy. W konsekwencji, zarzut naruszenia przepisu art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego należy uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów art. 77 § 1 i art. 78 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Zgromadzony w rozpatrywanej sprawie materiał dowodowy, w ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pozwala na pełną i dogłębną ocenę stanu faktycznego.

Dowodami w niniejszej sprawie są protokoły z 26 sierpnia 2020 r., tj. protokół kontroli oraz protokół pobrania próbek paliwa stałego nr 0019. Podkreślenia wymaga fakt, iż protokoły te należy traktować jako dokumenty urzędowe w rozumieniu art. 76 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, które korzystają z wiarygodności zawartych w nich ustaleń (por. wyrok NSA z dnia 23 czerwca 2016 r., II GSK 140/15).

Obydwa protokoły wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, doręczono Stronie w toku kontroli 26 sierpnia 2020 r. Należy w tym miejscu podkreślić, iż kontrolę przeprowadzono w obecności Przedsiębiorcy co odnotowano na karcie nr 1 protokołu kontroli. Jednocześnie w protokole tym nie odnotowano, aby w czynnościach kontrolnych brały udział inne niż Przedsiębiorca osoby. Tym samym już 26 sierpnia 2020 r. Przedsiębiorca był świadom ustaleń kontroli, w tym sposobu pobierania próbek i czynnie uczestniczył we wszystkich czynnościach kontrolnych, a zarazem był pouczony o możliwości wniesienia uwag na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu, co wynika z dyspozycji art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz. U. z 2020 r. poz. 1706). Przedsiębiorca nie skorzystał z przysługującego mu prawa, co – mając na względzie Jego czynne uczestnictwo w czynnościach kontrolnych – wskazuje, iż w pełni akceptował ustalenia zawarte w omawianych protokołach, w tym dotyczących sposobu poboru próbek. Kwestionowanie sposobu poboru próbek nastąpiło dopiero w piśmie z 25 września 2020 r., po uzyskaniu przez Stronę informacji o wynikach badań pobranych próbek oraz po doręczeniu informacji o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kosztów badań i poboru próbek paliwa stałego. Wówczas Strona stwierdziła, iż próbki pobierano w trakcie obfitych opadów deszczu, co uczyniło wyniki badań niemiarodajnymi oraz wniosła o przesłuchanie jej i pracowników składu węgla.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 26 sierpnia 2020 r. w należącym do Przedsiębiorcy składzie węgla, inspektorzy reprezentujący Warmińsko-Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań ze zwału o wielkości 12 ton próbki węgla kamiennego groszek, tj. próbkę paliwa stałego nr 0354/20/3859 i próbkę kontrolną paliwa stałego nr 4175/20/3859 w ilości 40,45 kg próbka paliwa stałego i 40,85 kg próbka kontrolna paliwa stałego groszek, na podstawie protokołu pobrania próbek paliwa stałego nr 0019. W tym miejscu należy wyraźnie podkreślić, iż zgodnie z § 1 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891) – sposób pobierania próbek paliw stałych określa załącznik do rozporządzenia.

Załącznik ten w ust. 2 wskazuje miejsca, z których dokonuje się poboru próbek paliw stałych (w pkt 6 ust. 2 wskazano – zwały).

Mając powyższe na względzie, należy stwierdzić, iż w toku kontroli 26 sierpnia 2020 r., węgiel kamienny w sortymencie groszek składowany na zwale oferowano do sprzedaży konsumentom, niezależnie od panujących warunków atmosferycznych i z tego zwału, zgodnie z ww. rozporządzeniem pobrano próbki do badań. Poboru próbek dokonywali doświadczeni i przeszkoleni pracownicy - próbobiorky niezależnego laboratorium Polcargo International Sp. z o.o. w Szczecinie (karta nr 2 protokołu kontroli), posiadającego akredytację nr AB 103 wydaną przez Polskie Centrum Akredytacji w Warszawie, z którym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jako Zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, zawarł umowę na wykonywanie usług poboru i badania próbek paliw stałych. Z tego też względu nie ma podstaw do kwestionowania poboru próbek. Pobranie próbki przeznaczonej do badań i próbki kontrolnej zostało przeprowadzone w sposób określony w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1891). Na okoliczność pobrania próbek sporządzono w dwóch egzemplarzach protokołów pobrania próbek paliwa stałego 0019, z których jeden przekazano Stronie. Jak już podniesiono powyżej, Przedsiębiorca podpisał ten protokół bez jakichkolwiek zastrzeżeń.

W toku kontroli odnotowano także, iż pobrania dokonano zgodnie z wymaganiami normy PN-G-04502:2014-11, co potwierdzono protokołem pobrania próbek paliwa stałego nr 0019, podpisanym przez Stronę bez zastrzeżeń.

Badania laboratoryjne zostały wykonane zgodnie z procedurami zawartymi w dokumentach normalizacyjnych wskazanych w załączniku do rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie metod badania jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1893, z późn. zm.). Procedury badawcze wskazane w powyższym rozporządzeniu zawierają dane dotyczące niepewności pomiarów oraz sposób obliczenia i przedstawienia wyników. Zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890) oceny spełniania wymagań jakościowych przez paliwo stałe dokonuje akredytowane laboratorium wykonujące badania, z uwzględnieniem dopuszczalnych odchyłeń określonych w § 2.

W związku z powyższym Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że pobór próbek i badanie próbek było przeprowadzone prawidłowo, a próbki reprezentują pobrane paliwo stałe węgiel kamienny groszek, znajdujące się na składzie opału u Przedsiębiorcy, które było oferowane konsumentom. W tym miejscu wypada dodać, że zgodnie z art. 22 ust. 9 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw,

wyniki badań pobranych próbek paliw stałych u przedsiębiorcy wprowadzającego do obrotu paliwa stałe stosuje się do ilości paliwa stałego, o której mowa w art. 20 ust. 2 pkt 8a. Innymi słowy, przy ocenie, czy dane paliwo stałe spełnia, czy też nie spełnia wymagań jakościowych, brane są pod uwagę wyniki badań laboratoryjnych próbki i próbki kontrolnej, pobranych w dniu kontroli.

Odnosząc się do wniosku Strony o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków oraz przesłuchania Przedsiębiorcy, w kontekście powyższych dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, wniosek ten należy uznać za bezprzedmiotowy.

Zgodnie z art. 78 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego żądanie strony dotyczące przeprowadzenia dowodu należy uwzględnić, jeżeli przedmiotem dowodu jest okoliczność mająca znaczenie dla sprawy. Z kolei § 2 tego przepisu stanowi, że organ administracji publicznej może nie uwzględnić żądania (§ 1), które nie zostało zgłoszone w toku przeprowadzania dowodów lub w czasie rozprawy, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami, chyba że mają one znaczenie dla sprawy. Jak wynika z treści cytowanych przepisów (§ 2) organ nie ma obowiązku przeprowadzenia dowodu przedstawionego przez skarżącego, jeżeli w jego ocenie wniosek dowodowy strony dotyczy okoliczności dostatecznie wyjaśnionych w trakcie postępowania.

W ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozostawia wątpliwości co do faktu, iż próbki węgla kamiennego groszek, oferowane przez Stronę w sprzedaży, zostały pobrane w sposób prawidłowy, zaś Przedsiębiorca nie zgłaszał jakichkolwiek zastrzeżeń w zakresie ich poboru, choć mógł to uczynić zarówno w toku kontroli, jak i po jej zakończeniu, na okoliczność czego został prawidłowo pouczony. Ponadto, z treści protokołu kontroli wynika jednoznacznie, iż świadkowie wskazani w pismach z 25 września 2020 r. i 19 kwietnia 2021 r. nie brali udziału w czynnościach kontrolnych. Jak już podniesiono powyżej, w karcie nr 1 protokołu kontroli, odnotowano iż kontrolę przeprowadzono jedynie w obecności Przedsiębiorcy. Oznacza to, że poza Przedsiębiorcą inne osoby w czynnościach kontrolnych nie uczestniczyły. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie kwestionuje tego, iż wnioskowani świadkowie mogli przebywać na terenie kontrolowanego składu opału, jednakże w czynnościach kontrolnych nie uczestniczyli. W konsekwencji dopuszczenie jako dowodu w sprawie – na okoliczność poboru próbek - zeznań świadków, którzy nie uczestniczyli w tym poborze, nie znajduje jakiegokolwiek logicznego uzasadnienia. Analogicznie należy potraktować wniosek o przesłuchanie Przedsiębiorcy, który w tych czynnościach uczestniczył i pomimo prawidłowego pouczenia o przysługujących prawach i

obowiązках, czynności kontrolnych nie kwestionował, ani w ich trakcie, ani po ich zakończeniu.

Konkludując, należy stwierdzić, iż przeprowadzenie dowodów dotyczących okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami byłoby sprzeczne z istotą regulacji zawartej w art. 78 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wyraźnie uprawnia organ administracji publicznej do nieuwzględnienia wniosku dowodowego, jeżeli żądanie to dotyczy okoliczności już stwierdzonych innymi dowodami. Dowody zgromadzone w sprawie nie pozostawiają wątpliwości, iż pobór próbek został dokonany w sposób prawidłowy, przez osoby przeszkolone w tym zakresie, a Strona poboru tego nie kwestionowała, ani w toku kontroli, ani po jej zakończeniu. Z kolei przeprowadzenie dowodu – na okoliczność poboru próbek - z zeznań świadków, którzy nie uczestniczyli w czynnościach kontrolnych, w tym w poborze próbek, jak już podniesiono powyżej, nie znajduje jakiegokolwiek logicznego uzasadnienia. W konsekwencji brak jest też podstaw do uznania, aby w niniejszym postępowaniu doszło do naruszenia art. 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Odnosząc się do kwestii niezastosowania w niniejszym postępowaniu dyspozycji art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyjaśnia co następuje.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że konsekwencją faktu rozstrzygnięcia na podstawie art. 35a pkt 9 lit. b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, czyli w ramach decyzji związanej jest obowiązek zastosowania reguły kolizyjnej. Reguła ta została ustanowiona w art. 189a § 2 pkt 1 Kpa, który stanowi, że w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przesłanek wymiaru administracyjnej kary pieniężnej, przepisów Działu IVa Administracyjne kary pieniężne Kodeksu postępowania administracyjnego w tym zakresie nie stosuje się. Dyrektywy wymiaru kar administracyjnych przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego nie znajdują zastosowania w przypadku kar nakładanych decyzjami związanymi, czyli takimi, w stosunku do których ustawodawca nakazuje stosować pewien jednoznaczny mechanizm – sankcji pieniężnej (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 11 lipca 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 2015/18).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony, przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości zastosowania art. 189f § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego. Przepis ten wskazuje wprost, jakie podstawowe przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa lub

- za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwo jakości paliw stałych nie było zgodne ze stanem faktycznym nie można mówić, o znikomej wadze naruszenia. Na gruncie rozpatrywanej sprawy oznacza to, że nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Nie można też stwierdzić, że Strona zaprzestała naruszenia prawa, ponieważ czynności w tym celu zostały podjęte w następstwie kontroli, która ujawniła naruszenie stanowiące podstawę nałożenia administracyjnej kary pieniężnej przez Warmińsko - Mazurskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej. Dalsza analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wykazała, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartość parametrów jakościowych była niezgodna ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony uznał, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie zawiera żadnych przesłanek uzasadniających zastosowanie art. 189f ust. 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, czyli do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeanalizował również możliwość zastosowania art. 189 f § 2 i 3 Kodeksu postępowania administracyjnego. W przypadku decyzji związanych, gdzie w przepisach prawa wskazany jest termin wykonania konkretnego obowiązku, zaprzestanie naruszenia prawa po wskazanym w ustawie terminie nie może być kwalifikowane jako zaprzestanie naruszenia prawa, o którym mowa w art. 189f § 2 Kpa. Na podstawie art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw Strona była

zobowiązana do wystawienia i przekazania kopii świadectwa jakości paliwa stałego zawierającego parametry paliwa stałego zgodne z rzeczywistymi w momencie wprowadzania go do obrotu i jak wynika z materiału dowodowego obowiązkowi temu uchybiła. Przywołany przepis jasno określa, że wykonanie obowiązku powinno nastąpić w momencie wprowadzania paliwa stałego do obrotu. Okoliczności i waga naruszenia prawa nie budzą wątpliwości, co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających nałożenie kary pieniężnej. Kontrolowany nie dopełnił bowiem obowiązków nałożonych na niego w art. 6c ww. ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wystawiając świadectwo jakości, w którym wartość parametru zawartość wilgoci całkowitej, była niezgodna ze stanem faktycznym.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie nr konta: 96 1010 1397 0032 0322 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego.

Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735).
5. Zgodnie z art. 189k § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j. t. Dz. U. z 2021 r. poz. 735), na wniosek strony, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem publicznym lub ważnym interesem strony, organ administracji publicznej, który nałożył administracyjną karę pieniężną, może udzielić ulg w wykonaniu administracyjnej kary pieniężnej przez:
  - 1) odroczenie terminu wykonania administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 2) odroczenie terminu wykonania zaległej administracyjnej kary pieniężnej lub rozłożenie jej na raty;
  - 3) umorzenie administracyjnej kary pieniężnej w całości lub części;
  - 4) umorzenie odsetek za zwłokę w całości lub części.

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. Nr 221 poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/